

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobkyně: **J. G.**, narozená dne XXX
bytem Budovatelská XXX
zastoupená advokátem Mgr. Miroslavem Krutinou
sídlem Vyšehradská 423/27, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Finanční arbitr**
sídlem Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 5. 6. 2018 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. FA/ZP/76/2017.
2. Žalobkyně blíže uvedla, že podala dne 16. 1. 2017 návrh na zahájení řízení před žalovaným, kterým uplatnila nárok vyplývající z pojistné smlouvy č. 7080747812 proti společnosti Česká pojišťovna, a.s., jež byla uzavřena dne 10. 2. 2011. Žalovaný zahájil dne 19. 1. 2017 řízení a tuto skutečnost oznámil žalobkyni dne 15. 3. 2017 spolu s výzvou k odstranění

nedostatků návrhu, na kterou žalobkyně dne 10. 4. 2017 odpověděla. Žalobkyně namítá, že žalovaný byl ode dne 15. 3. 2017 nečinný, a proto jej vyzvala dne 29. 3. 2018 k odstranění nečinnosti podle ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalovaný se k této výzvě vyjádřil dne 23. 4. 2018 a následně zůstal nečinný. Žalobkyně namítá, že dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi rozhoduje finanční arbitr ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí. Jelikož byl žalovaný několik měsíců nečinný, jedná tak v rozporu se správním řádem a zákonem o finančním arbitrovi. Z toho důvodu navrhla žalobkyně soudu, aby žalovanému uložil do 3 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout ve věci a aby žalovanému uložil žalobkyni uhradit náhradu nákladů řízení.

3. Žalovaný v písemném vyjádření tvrzenou nečinnost odmítl, neboť postupuje v řízení aktivně a přiměřeně vzhledem ke složitosti věci, počtu obdobných případů a nástrojům a postupům, jež mu umožňují procesní předpisy. Nadto lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci počíná běžet až ode dne vyhotovení expedice výzvy k seznámení se se shromážděnými podklady. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně podala návrh na vydání opatření proti nečinnosti předčasně, je žaloba nedůvodná a žalovaný navrhl, aby ji soud z tohoto důvodu zamítl.
4. Městský soud v Praze přezkoumal v žalobě tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
5. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně již v žalobě uvedla, že s takovým projednáním věci souhlasí a žalovaný s takovým projednáním věci ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil nesouhlas (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 25. 7. 2018). Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s.
6. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
7. Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
8. Z citovaného ustanovení vyplývá, že nečinnostní žalobu je možné podat pouze za účelem vydání rozhodnutí, a to rozhodnutí ve věci. Nezbytnou podmínkou pro takové rozhodnutí je probíhající správní řízení.
9. Podle § 81 odst. 2 a 3 s. ř. s. soud uloží žalovanému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, je-li žalobcův návrh na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu důvodný; jinak žalobu zamítne.
10. V daném případě se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. FA/ZP/76/2017. Ze soudního spisu vyplývá, že žalovaný vydal dne 21. 1. 2019 nález ve věci, který byl žalobkyni doručen dne 21. 1. 2019 datovou zprávou.
11. Městský soud se neztotožnil se žalobkyní, že je třeba uložit žalovanému povinnost vydat ve věci rozhodnutí, neboť žalovaný doložil, že vůči žalobkyni nečinným není, když dne

21. 1. 2019 vydal rozhodnutí, č. j. FA/SR/ZP0/76/2017-16, kterým částečně řízení zastavil a částečně návrh zamítl.
12. Podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS) posouzení skutečnosti, zda je správní orgán nečinný, je otázkou důvodnosti žaloby a součástí rozhodnutí ve věci samé. Městský soud proto žalobu pod výrokem I. podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
13. Z konstantní judikatury vyplývá, že pokud odpadne po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu důvod jejího podání tím, že správní orgán ukončí svoji nečinnost vydáním rozhodnutí nebo osvědčení, v důsledku čehož je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno, má žalobce právo na náhradu nákladů řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2007, č. j. 9 Ans 7/2007-76, a ze dne 27. 4. 2012, č. j. 2 Ans 3/2012-31). Přitom předpokladem pro přiznání náhrady nákladů řízení je mj. důvodnost podané žaloby, tj. existence žaloby na ochranu proti nečinnosti, se kterou by žalobce byl úspěšný, pokud by nedošlo k jejímu zpětvzetí v důsledku vydání správního rozhodnutí nebo osvědčení po podání žaloby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 3 Ans 27/2010-105). V daném případě tento předpoklad naplněn nebyl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. června 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu